

Duhovnost družine in zakonske zveze

Iz predavanja:

Svetne frančiškove duhovnosti si ni mogoče zamisliti brez izkušnje družinskega življenja; družina je prvotno mesto brata/sestre OFS, kot to jasno navajajo Konstitucije OFS (čl. 24):

Bratje in sestre OFS naj imajo svojo družino za prvenstveno okolje, v katerem živijo krščansko življenje in poklic v OFS ... Ljubezen zakoncev in potrditev vrednote zvestobe sta globoko pričevanje za lastno družino, Cerkev in svet.

V bratstvu:

- *vsebina pogovora in sporočanja izkušenj naj bo družinska in zakonska duhovnost ter krščansko reševanje družinskih problemov;*
- *naj ne pozabijo na pomembne trenutke družinskega življenja sester in bratov in naj bratsko skrbijo za tiste - samske, vdove, starše samohranilce, ločene, razporočene - ki živijo v težkih razmerah in pogojih;*

Vodilo/Konstitucije (preberite samo nekatere):

Vodilo, člen 17: V svojih družinah naj živijo v Frančiškovem duhu miru, zvestobe in spoštovanja življenja. Prizadevajo naj si, da bodo znamenje v Kristusu že obnovljenega sveta.²⁸ Posebno poročeni, ki živijo iz milosti zakona, naj v svetu pričajo o Kristusovi ljubezni do njegove Cerkve. S preprosto in iskreno krščansko vzgojo, pozorni na poklic vsakogar, naj skupaj s svojimi otroki veselo potujejo na svoji človeški in duhovni poti.

Konstitucije, člen 15/2: Bratje in sestre OFS, ki morajo z delom in materialnimi dobrinami skrbeti za družine in služiti družbi, živijo evangeljsko uboštvo na poseben način. Da bi ga razumeli in sprejeli, je potreben velik osebni napor in spodbuda bratstva v molitvi in pogovoru, skupna prenova življenja, poslušnost za smernice Cerkve in za potrebe družbe.

Konstitucije, člen 17/4: Sodelovanje pri službi posvečevanja, ki jo Cerkev opravlja s pomočjo bogoslužja, molitve, z deli spokornosti in ljubezni do bližnjega, naj naj sestre in bratje vršijo predvsem v svojih družinah, nato v bratstvih in končno s svojo dejavno navzočnostjo v krajevni Cerkvi in družbi.

Konstitucije, člen 23/1 in 3: Frančiškovi bratje in sestre v svetu so poklicani, da bi bili nosilci miru v svojih družinah in v družbi ... Zaradi

miru v družini naj sestre in bratje v primernem času napišejo oporoko glede svojega premoženja.

Konstitucije, člen 24/1: Bratje in sestre OFS naj imajo svojo družino za prvenstveno okolje, v katerem živijo krščansko življenje in poklic. V družini naj najdejo čas za molitev, Božjo besedo in krščansko katehezo. Prizadevajo naj si za spoštovanje vsakega življenja od spočetja in v vseh okoliščinah do smrti. Zakonci naj najdejo v Vodilu OFS trdno pomoč na njihovi poti krščanskega življenja, v zavesti, da je v zakramentu sv. zakona njihova ljubezen deležna ljubezni, ki jo ima Kristus do svoje Cerkve. Ljubezen zakoncev in potrditve vrednote zvestobe sta globoko pričevanje za lastno družino, Cerkev in svet.

z Svetega pisma:

1 Mz 2,24

Zaradi tega bo mož zapustil očeta in mater in se pridružil svoji ženi in bosta eno meso.

Sir 24, 32-34

Še se bom trudil, da bo vzgoja sijala kakor zarja,
tja v daljne kraje jo bom oznanil.

Še bom točil nauk kakor prerokovanje
in ga zapustil poznejšim rodovom.

Glejte, da se nisem trudil le zase,
marveč za vse, ki ga iščejo.

Razlaga:

Družina je prva in temeljna celica življenja. V tej naravni skupnosti sta mož in žena poklicana, da se podarjata drug drugemu v ljubezni in posredivanju življenja. Rodovitnost zakonske ljubezni se ne nanaša samo na rojevanje otrok, ampak gre za to, da se njuna ljubezen širi, oplemenitena s sadovi telesnega, duhovnega in nadnaravnega življenja. Sama pa sta dolžna to življenje dajati svojim otrokom in po njih tudi Cerkvi in svetu. Družina je skupnost, v kateri človek dobi moralne vrednote, kjer začne častiti Boga in se uči pravilno upravljati s svobodo.

Člani družine imajo priložnost, da se naučijo biti pozorni do mladih in starih, bolnih in potrebnih pomoči. Doživljanje vzajemnosti in sodelovanja med družinskimi člani prinaša korist tudi širšemu družbenemu okolju. Krščanska družina pa je še na poseben način znak Kristusove ljubezni in nenadomestljiv prispevek k evangelizaciji, saj je prva in naravna pot prenašanja vere. Lahko rečemo, da je družina skupnost vere, upanja in ljubezni. Kot skupnost oseb je podoba edinosti Očeta, Sina in Svetega Duha. Njena roditeljska in vzgojna dejavnost je odsev Božje stvariteljske dejavnosti.

Osredotočimo se na tri področja, ki so posebej pomembna za družino: molitev, služenje in odgovor družine na izzive časa.

Molitev: Z milostjo zakramenta svetega zakona starša prejmeta odgovornost in pravico oznanjati vero svojim otrokom. Papež Benedikt je svetoval staršem: »Dragi starši, učite otroke moliti in molite z njimi; približajte jih zakramentom, posebej evharistiji, vključite jih v življenje Cerkve, skupaj z njimi berite Sveto pismo in s tem osvetljuje družinsko življenje z lučjo vere. Bodite kot Marija in učenci, ki so skupaj molili v dvorani zadnje večerje.«

Za skupno molitev si je potrebno določiti kraj in čas, ki naj bosta stalna, in poiskati vrsto molitve, ki bo najbolj primerna za vse člane družine: to so lahko stalne molitve, rožni venec, hvalnice, večernice, branje Svetega pisma ... Moliti je treba zbrano, prisotni naj bodo vsi člani družine. Ko otroci odraščajo in odhajajo, ostanek družine moli tudi zanje. Nazadnje molijo starši, ki so prej molili Z otroki, ZA otroke. Še lepše je, če ostane družina molitveno povezana tudi pozneje, ko so otroci že osamosvojeni, da si določijo čas, ob katerem so vsi združeni v molitvi. Molitev seveda lahko obogatimo s petjem in igranjem na inštrumente ali plesom. V družinski molitvi se spomnimo skupnih potreb, stisk bližnjih, predvsem osebnih potreb vsakega družinskega člana. S skupno molitvijo družina pogloblja medsebojne odnose, povezanost in spoštovanje.

Služenje: vsak član družine ima svoje mesto in poklicanost; različnosti nas bogatijo. Ko darujejo svoj čas, z izkazovanjem ljubezni ali s konkretno pomočjo, pomagajo drug drugemu na poti svetosti. Pomembno je hotenje, da bodo medsebojni odnosi vedno globlji in da si prizadevajo za bolj pristno povezanost med zakoncema in vsemi člani družine.

Frančiškovi bratje in sestre v svetu so poklicani, da bi bili nosilci miru v svojih družinah. (Konst., čl. 23) Še posebej v svojih družinah! To poklicanost udeležajo z ustvarjanjem odnosov nežnosti, odpuščanja, spoštovanja, zvestobe in nesebičnega služenja. Taka vzgoja zahteva učenje odrekanja, pravično presojanje in samoobvladovanje, kar so pogoji za pravo svobodo.

Izzivi časa: V današnji družbi, posebej v Evropi, se širi sekularizacija, ki Boga odriva na rob življenja, kar povzroča vedno večjo razklanost družin. Povzdiguje se svoboda brez odgovornosti za resnico in poudarja pravica do dobrobiti posameznika z uporabo dobrin in površnega doživljanja, brez ozira na kvaliteto medosebnih odnosov in človeških vrednot. Ljubezen se zožuje na čustvenost in zadovoljevanje nagonskih pobud, brez trajnih odnosov in medsebojne pripadnosti, brez odprtosti za življenje.

Družina pa je v svojem bistvu najboljše okolje, v katerem je mogoče živeti resnično človeško življenje s tem, da se v njej prenašajo vrednote iz roda v rod. V soočenju z

družbo, ki je podvržena vse večjemu razosebljenju, ima družina še vedno moč, da človeka obvaruje pred anonimnostjo in v njem krepí zavest osebnega dostojanstva in enkratnosti.

Frančiškovi v svetu so poklicani, da s svojim življenjem pričajo o enkratnosti vsakega življenja in da to življenje spoštujejo od spočetja do naravne smrti. Njihova stvariteljska moč naj bo v skladu z božjo voljo in temeljnim namenom zakonske zveze. S skrbjo za starejše in onemogle v svoji družini pričajo mlademu rodu o vrednosti življenja. Ob načetih družinskih odnosih naj Frančiškovi bratje in sestre gradijo nove mostove in ne prenehajo spremljati tistih, ki so morda krenili na kriva pota. S takim odnosom gradijo bolj zdrave in trdne temelje družbe.

Z združevanjem družin v različnih bratstvih OFS se družine med seboj spoznavajo in spodbujajo ter tako krepijo zavedanje o vlogi družine v družbi.

Za pogovor (animacijo):

1. Bratje in sestre, ki živijo v družini, naj povedo, kako poteka njihov skupni prosti čas. Če živijo sami, naj povedo, kako in s kom preživljajo ta čas.
2. Kako molijo v svoji družini?
3. Kako spregovoriti družinskim članom (prijateljem, sorodnikom ...) o Bogu, molitvi, krščanskih vrednotah?

Za doma:

En mesec bom molil(a) za konkretno družino. Drug mesec za drugo itd.

Molitev:

Molitev za družine

Sveti Troedini Bog, ti si ljubezen.

Milostno se ozri na družine, da bodo uresničevale tvoj načrt.

Staršem in starim staršem vlij moči, da bodo sprejemali odgovornost in z zgledom mladi rod opogumljali za zakonsko in družinsko življenje

Ozdravi boleče spomine v razbitih in neurejenih družinah.

Naj v bolnih, starejših in invalidnih osebah prepoznamo tvoj obraz.

Opogumi pare, ki še ne zmorejo zgraditi varnega odnosa in se odločiti za poroko, da to storijo.

Izročamo ti mlade, ki iščejo življenjskega sopotnika, ter zakonce, ki ne morejo sprejeti življenja.

Izročimo naše družine tudi varstvu Marije, Jožefa in drugih zavetnikov.

Sprejmi naše prošnje in jih usliši po Kristusu, našem Gospodu.

Amen.